

SIEPEL, Zokke postboden ok!

In: Aanpakken 23 december 1952.

1

38.

"Aanpakken" 23 Des. '52.

ZOKKE POSTBODEN OK! //

Ieë net zo goed as ikke, we hemmen ién ding gemien: a'we 't kleppien van de brievebusse heuren dichtevalen, meaken we, da'we bi'j de deure kommen.

Dan is 't net een klein beetien Sunterkloas in onze binnenkeamer: „Vol verwachting klopt ons hart”.

Nou, as 't koeke is, dan bin we dikke tevreden, mar komt het knuppeltien uut de zak, o herementied. Zokke postboden ok!

Anslagbiljetten bin van dat net tomaten — ie moen ze leren eten..... De eerste keer wat wrage in de mond.

D'r bin meensken, die zeggen, dat ze een hekel hemmen an alle brieven woar gien postzegel op zit. Mar dat is overdreven netuurlik.

Vleden joar bin onze bureen noar Skeveningen west. Dat moet in de buurt van De Haag liggen, an de Noordzee. Wat ze d'r deden moe, j' mi'j niet vroagen. Hi'j — mien buurman bedoel ik dus — holt hielemoale niet van visken,

hi'j wil nooit niet iens mit noar de Ofsluutdiek, en zien vrouw het gien medel veur een zwempak. Zeg nou zelf. Honderdvierentachtig pond en drie ons.

Mar goed. Ze bin d'r tien deagen west — wi, j hemmen zelange op de kiepen en de geite en het skoap en de knienen en de katte past — en toen kwammen ze weeromme. Mu man. Mu. Ze hemmen twintig deagen onderweg west, om weer wat op verheal te kommen.

En toen vetellen vanzelf. Vetellen. Woar of niet woar, ik weet het niet. In ieder geval, het was er zo drok west, zee buurvrouw, dat ie wusten doar an het strand hoast niet hoej' de bienen deale zetten zollen, zonder op het ien of andere blote stok meenske te trappen. (Wat me butengewoon plezierig toeleek.) Mar we zollen het ok wel zien hemmen op die aansicht, die ze ons sturd hadden. Nou bin ik van mezelf een klein beetien diplemoat, dus ik nikte. Mar mien vrouw niet. „Een aansicht?” zee ze. „Hemmen jim ons een aansicht sturd uut Skeveningen? Mar dan is ie niet overkomm'n”.

„We hemmen hem wél sturd”, zee buurvrouw een beetien kregel. „Woensdesoavens! Ik weet het nog wel krek, want het was die dag, da'we hieltied in huus zeten hadden, omdat het regende”. (Ik zee al, dat ze gien medel hadde veur een zwempak.)

Afijn, d'r is twee langen twee breeden over proat en mien vrouw zee, dat het een skandoal was, dat zoks te zuke reaken kon bi'j de post, en buurvrouw wol op slag en stoot noar het Heufdkantoor van de Posteri'jen skrieven.

Mar buurman wimpelde dat of en doarom hul ik mien mond, want ik reuk, om zo te zeggen, meenskebloed.....

Toen ze vortgingen ston ik nog even mit buurman allient. „Die aansicht Siepel”, zee-d-ie „dat is gien wonder, dat die niet overkommen is, want vleden weke hè'k hem weeromme vunnen in de voering van mien overjasse...”

Zokke postboden ok.....

SIEPEL.

Friese Koerier ... 23 Des. '52 ...

39

STELLINGWERFSE RIEMPIES

AN ONZE WEGWAARKERS! 178.

Wi, 's morgens niet op bedde ligt,
Mar al weer op 'e tied op pad is,
Die wet wel, dat zok kwakkelweer
Nou niet bepoald je dat is,
Omdat het tussen duj en vorst
Geregeld griez'lig glad is.
En reken mar, dat die persoan
De winter vlogge zat is!

Wie langer in de dekens blijft,
En leater kalmweg noar zien waark kan,
Die het doar — zeg het mar rondut —
Gewoonlik kien vestaand van.
Hij lopt mar raak, want kiek eens uut:
't Is jonnes allemoale zaand man!
Hij deankt niet i e n moment: „Zit hier
Miskien ok nog een aand're kaant an!”

't Is duud'lik, dat zoe'n holding al
In ien woord glád en glád vekeerd is!
't Was goed, as alleman begreep,
Wat hier — soms zeldzen vroeg! —
presteerd is!
Hier stoat een volk kloor, dat goddaank!
Het waarken niet veleerd is!
— Koman dan! Hulde an die ploeg,
Die het wel twie-, driedubbel weerd is!

JOUK

"Het Vrije Volk" 29 Des. '52.

45.

Klonie-voart

Ik wete niet, a' jim er wel eens van heard hemmen — van die Klonie-voart — mar hi'j ligt zo omtrent op 'e skeiding van Friesland en Drente. Of o 't dudelijker te zeggen: hi'j ligt noast de Klonieweg.

Vroeger moet het een voart west hemmen, mar nou is 't eanlik niet meer as een diepe sloot, mit dammegles en dukers en hier en doar dan ok nog w:l eens een poeltien weater. Ja, de tieden kun veranderen. Toen onze veuolders van de vroege morgen tot de leate oavend in de baggelbak stonnen, le le graven en wie wet, wordt le nou op een goele dag weer dichte egoold. Bliif re temenen waark in de wereld. Noa de turf is de stienkool 'ommen, mar doar moe' we ok al zunig mit. Doarom lopen de trenen nou ellektries. Behalve as de stroom e :a half ure utvaart, want dan lopen ze hielemoals niet. Afijn,

Van disse kaant TJONGER

d'r bin meensken, die zo'e donker oponthottien onderweg ok wel pleazirig vienen.....

Mar om op die Klonievoart terogge te kommen, ik bin er een keer in ofdeald. Zo bi'j de hoge gróswal deale noar beneden en roets; ston ik op 'e bojem. Goat er een goele kennis langes, zicht me stoan. ropt me toe: „Kerel, Kwibus of bi' j' al weer an 't spiekers zuken op leeg weater?" Ie snappen me wel, deank, ikke noar boven! Doarom is me dat machtige gevuul ontgaan, dat toch in een meenske opkommen moet, as le op een plakstoat, waar vroeger de stielboarsies swommen en turfsakpen veerden.

Of waar iene op zien gat vul, mit skaatsrieden. Want skaatsreden is er ok op die Klonievoart. Net zo goed as op alle aandere weaterwegen in Nederland. Reken mar! D'r wórdt veteld, da' j' op zoemse deagen de sterren nog in de gróswal weeromme vienen! Afijn, vat het op, zoa' j' 't begriepen willen, mar veur de meensken, die er wonen, is 't een strop, dat de Klonievoart dichtgruid.

Ik kan je wel in vetrouwen vetellen, dat er hiel wat troanen omme vegeuten binnen. Da' 's netuurlik een geheim, dat begriep iel. Dus, mar gaauw even an buurvrouw vetellen!

Ik zegge, dat het een strop is veur die meensken!

Ze hadden altied docht, dat het skip-mit-geld nog eens binnenveren zol...

K. K. KWIBUS

JOUK, Stellingwerfse riempies; Gelokkig Nejoar!

In: Friese Koerier 31 december 1952.

Koerier ... 31 Des. 52...

STELLINGWERFSE RIEMPIES

GELOKKIG NEJOAR!

179
Onze slaachter in zien winkel,
En de bakker op de hoek,
En de visker an de Dinkel,
De soldaat in Oldebroek,
En de skipper op het weater,
En de manefakterier,
En de buurvrouw Snip-Snap-Sneater,
En de klonties-krudenier,
En de man mit kaanferballen,
En de hoge generoal,
En de melkster in de stallen,
En de dames Pronk-en-Proal,
En de loodsen an de Skelde,
En de vliegtuugkommandant,
En het kiend, dat kraalties telde,
En de post op Ameland,
En de vlogge-vinger-typster,
En de juffrouw Lippestift,
En de gondelier (een Kniepster!),
En de jonge in de lift,
En de doelpunt-strafskop-trapper,
En de nijster, kok, drogist,
Skoelemeester, banelapper,
Globetrotter, masjinist,
En de stroater in de regen,
Ijskoventer, boer, sjefeur....

Alleman: „VEEL HEIL EN ZEGEN!”
Zet het beste bientien veur!

JOUK.